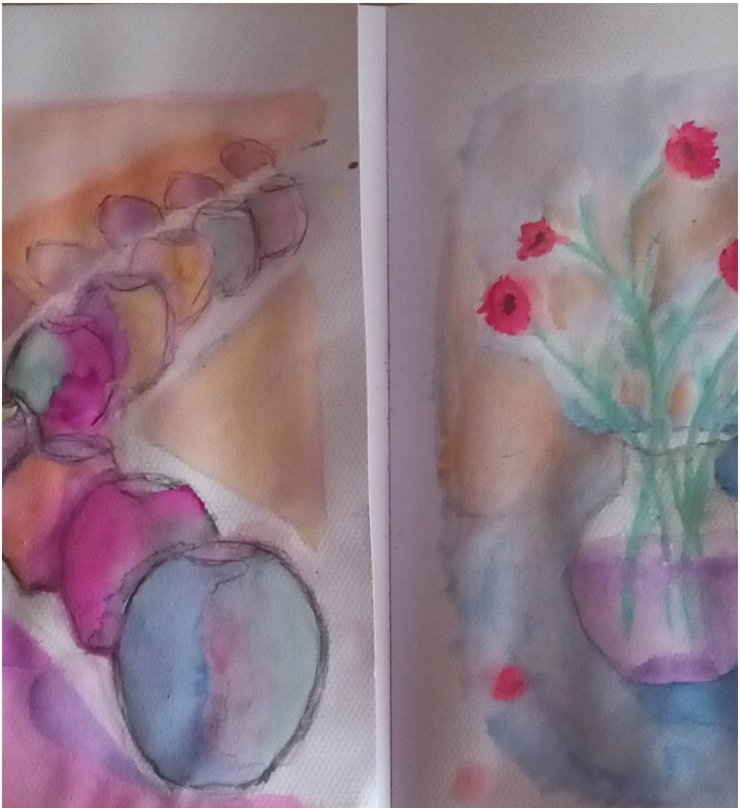

ασύμπτωτα

βράδυ. η νύχτα μόνη
λούφαξε το σκυλί της γωνίας

η κόρη σκυφτή σε ίσκιο κουφωμένη
στεγνή ποδιά οι πικρές της λέξεις

ποταμό περιμένει να κατέβει

άδεια η καρέκλα
κάτω απ' τη φλαμουριά

άι κόσμε κουρασμένε, μονάχος κι εσύ

τόσοι θεοί! στα χαλάσματα
        παραβγαίνουν ακόμη

ασημίνα λαμπράκου